ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ହାୱା ସିଂ ଇତ୍ୟାଦି ଇତ୍ୟାଦି

ଫେବୃଆରୀ 23, 1995

[ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଏ. ଏମ୍. ଅହମ୍ମଦୀ, ଏନ୍. ପି. ସିଂ ଏବଂ ଏସ୍. ସି. ସେନ୍ ନ୍ୟାୟାଧୀଶଦ୍ୱୟ]

ସେବା ଆଇନ : ହରିୟାଣା ରାଜପଥ - ଭାରୀ ଯାନବାହନ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ଡ୍ରାଇଭରମାନଙ୍କୁ ଡାକ୍ତରୀ ଆଧାରରେ ଅଯୋଗ୍ୟ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି - ସରକାରଙ୍କର ସୂଚନା ତାରିଖ 20.8.1992 ଏବଂ 23.11.1992 ର ବିକଳ୍ପ ଚାକିରି ଏବଂ ନିର୍ଭରଶୀଳଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି - ନିଯୁକ୍ତି ଦାବି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା - ଆବେଦନରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନୁହେଁ - ବିକଳ୍ପ ଚାକିରି ଯୋଗାଇବା ଏବଂ ଯଦି ଏହା ସମ୍ଭବ ନ ହୁଏ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦେବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇଛି।

ଉତ୍ତରଦାତା ହରିୟାଣା ରାଜପଥର ଗାଡ଼ି ଚାଳକ ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତିରେ ତ୍ରୁଟି ଯୋଗୁଁ, ଜିଲ୍ଲା ଚିକିତ୍ସା ଅଧିକାରୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଭାରୀ ଯାନବାହନ ଚଲାଇବା ପାଇଁ ଡାକ୍ତରୀ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅଯୋଗ୍ୟ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ । ତେଣୁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଚାକିରିରୁ ଅବସର ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଉତ୍ତରଦାତା ସେମାନଙ୍କ ପୁଅମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାୟର କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପୁଅମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ।

ଏହି ଆବେଦନରେ, ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ 20.8.1992 ରେ ଏକ ସୂଚନା ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଯଦି ଜଣେ ଡ୍ରାଇଭର ତାଙ୍କ ଚାକିରି ସହିତ ଜଡିତ ନଥିବା ରୋଗ ଯୋଗୁଁ ଅଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଯାଆନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ କରି ଡାକ୍ତରୀ ଆଧାରରେ ତାଙ୍କୁ ଚାକିରିରୁ ଅବସର ଦିଆଯିବା ଉଚିତ; ଯଦି ଅକ୍ଷମତା ବୃତ୍ତିଗତ ସଙ୍କଟ ସହିତ ଜଡିତ, ତେବେ ଏକ ବିକଳ୍ପ ନିଯୁକ୍ତି ଖୋଜିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କରାଯିବା ଉଚିତ, ଏହାକୁ ପୁନଃନିଯୁକ୍ତି

ଭାବରେ ବିବେଚନା କରି, କିନ୍ତୁ ଏପରି ଡ୍ରାଇଭର ସେହି କାମ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବା ଉଚିତ; ଏବଂ **23.11.1992** ରେ ଜାରି ହୋଇଥିବା ଅନ୍ୟ ଏକ ସୂଚନାରେ ନିୟମିତ ସରକାରୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ନିର୍ଭରଶୀଳଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିଲା ଯେଉଁମାନେ ଚାକିରି ସମୟରେ ଅନ୍ଧ କିମ୍ବା ଅଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ଏବଂ ଏପରି ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ଗଠିତ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମେଡିକାଲ ବୋର୍ଡରୁ ଅଯୋଗ୍ୟତାର ପ୍ରମାଣପତ୍ର ନେବାକୁ ପଡିବ ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ ଯେ **:1.** ଏଥିରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମେଡିକାଲ ବୋର୍ଡରୁ କୌଣସି ଅଯୋଗ୍ୟତାର କୌଣସି ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଉପସ୍ଥାପନ କରି ନଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଚାକିରି ସମୟରେ ଅନ୍ଧ କିମ୍ବା ଅଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ । ସରକାରୀ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଡାକ୍ତରୀ ପ୍ରମାଣପତ୍ର କେବଳ ପ୍ରମାଣିତ କରେ ଯେ ସେମାନେ ଭାରୀ ଯାନବାହାନ ଚଲାଇବା ପାଇଁ ଡାକ୍ତରୀ ଆଧାରରେ ଅଯୋଗ୍ୟ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ସେମାନେ ଅନ୍ଧ କିମ୍ବା କୌଣସି ସେବା ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ଅଧିକନ୍ତୁ, ସେମାନେ ହରିୟାଣା ରାଜପଥର କର୍ମଚାରୀ ହୋଇଥିବାରୁ, ହରିୟାଣା ପରିବହନ କମିଶନରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା **20.8.1992** ତାରିଖର ସୂଚନା ସେମାନଙ୍କ ମାମଲାରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ କାରଣ ଏହା ବିଶେଷ ଭାବରେ ସେହି ଡ୍ରାଇଭରମାନଙ୍କ ସହିତ ଜଡିତ ଯେଉଁମାନେ ହରିୟାଣା ରାଜପଥର ସେବାରେ ଡ୍ରାଇଭର ଭାବରେ ଜାରି ରହିବା ପାଇଁ ଡାକ୍ତରୀ ଆଧାରରେ ଅଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ସେହି ଯୋଗାଯୋଗରେ ଏପରି ଡ୍ରାଇଭରମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳଙ୍କୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କେବଳ ଏହି ଆଧାରରେ କୌଣସି ନିଯୁକ୍ତି ଦେବା କଥା କୁହାଯାଇନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ଭାରୀ ଯାନବାହାନ ଚଲାଇବା ପାଇଁ ଡାକ୍ତରୀ ଆଧାରରେ ଅଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏହା ଏକ ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ସ୍ଥିତି ଯେ ଭାରୀ ଯାନର ଡ୍ରାଇଭର ଥିବା ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଅନ୍ଧ ହୋଇନାହାଁନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ବୃତ୍ତିଗତ ସଙ୍କଟ ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯାଇଛି ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ହରିୟାଣା ରାଜପଥର ସେବାରୁ ଅବସର ଦିଆଯାଇଛି ।

2. *ଆନନ୍ଦ ବିହାରୀ ବନାମ ରାଜସ୍ଥାନ ରାଜ୍ୟ ସଡ଼କ ପରିବହନ ନିଗମ* ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟକୁ କଡ଼ାକଡ଼ି ଭାବରେ ଅନୁସରଣ କରି ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଏକ ବିକଳ୍ପ ଚାକିରି ଦେବାକୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । କେବଳ ବ୍ୟତିକ୍ରମିକ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ବିକଳ୍ପ ଚାକିରିରେ ସମାଯୋଜନ କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ,

ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଉକ୍ତ ରାୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ।

ଆନନ୍ଦ ବିହାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ରାଜସ୍ଥାନ ରାଜ୍ୟ ସଡ଼କ ପରିବହନ ନିଗମ, ଜୟପୁର ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, [1971] 1 ଏସ. ସି. ସି. 731, **ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହୋଇଥିଲା** ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା :ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3079/1995 ଇତ୍ୟାଦି ଇତ୍ୟାଦି ।

ସି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ପି. ସଂଖ୍ୟା 3664/1993ରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 11.11.93 ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଅତିରିକ୍ତ ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲ ଭି. ଆର. ରେଡ୍ଡୀ, ସୁଶ୍ରୀ ଆୟଶା ଖତ୍ରୀ, ସୁଶ୍ରୀ ଇନ୍ଦୁ ମାଲହୋତ୍ରା, ଜି. ପି. ସିଂ କମଲ ବୈଦ ଏବଂ ରଣବୀର ଯାଦବ ।

ସି. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 3079/95ରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ବି. ଏସ୍. ମଲିକ ଏବଂ ଜେ. ଏସ୍. ମଲିକ, ଡି. କେ. ଗର୍ଗ ଏବଂ ଏମ୍. ଏସ୍. ଦହିୟା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ, ଏନ୍. ପି. ସିଂହ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଗଲା ।

ଆବେଦନକାରୀ-ରାଜ୍ୟକୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା ଅନୁଯାୟୀ ଉପଯୁକ୍ତ ଚାକିରିରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପୁଅମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ ତରଫରୁ ଆବେଦନଗୁଡିକୁ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି । ଦୁଇଟି ଆବେଦନରେ ଉତ୍ତରଦାତା ହରିୟାଣା ରାଜପଥରେ ଡ୍ରାଇଭର ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିଲେ । ସମୟକ୍ରମେ ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତିରେ ତ୍ରୁଟି ହେତୁ ଜିଲ୍ଲା ଚିକିତ୍ସା ଅଧିକାରୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଭାରୀ ଯାନବାହାନ ଚଲାଇବା ପାଇଁ ଡାକ୍ତରୀ ଆଧାରରେ ଅଯୋଗ୍ୟ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ । ଡାକ୍ତରୀ ରିପୋର୍ଟ ଆଧାରରେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ହରିୟାଣା ରାଜପଥର ସେବାରୁ ଅବସର ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଡ୍ରାଇଭର ପଦବୀରୁ ଡାକ୍ତରୀ ଆଧାରରେ ଅଯୋଗ୍ୟ ଘୋଷିତ ହେବା ଏବଂ ଚାକିରିରୁ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ପୁଅମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନଗୁଡିକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପୁଅମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ରାଜ୍ୟ ତରଫରୁ, ଏହା ସୂଚିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟର ପରିବହନ ଆୟୁକ୍ତ ଭାରୀ ଯାନ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ଡାକ୍ତରୀ ଭାବରେ ଅଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥିବାରୁ ଡ୍ରାଇଭରମାନଙ୍କୁ ବହିଷ୍କାର ମାମଲାରେ ଅନୁସରଣ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମ୍ବନ୍ଧରେ 20.8.1992 ତାରିଖରେ ଏକ ସୂଚନା ପତ୍ର ଜାରି କରିଥିଲେ । ଏହି ଯୋଗାଯୋଗରେ *ଆନନ୍ଦ ବିହାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବନାମ ରାଜସ୍ଥାନ ରାଜ୍ୟ ସଡ଼କ ପରିବହନ ନିଗମ, ଜୟପୁର ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ,* [1991] 1 SCC731 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଗଭୀର ଅନୁଶୀଳନ କରିଛନ୍ତି । ଏକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଛି ଯେ ଯଦି ଜଣେ ଡ୍ରାଇଭର ତାଙ୍କ ଚାକିରି ସହିତ ଜଡିତ ନଥିବା ରୋଗ ଯୋଗୁଁ ଅଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଯାଆନ୍ତି, ତେବେ ସେଥିରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ କରି ତାଙ୍କୁ ଚିକିତ୍ସା ଆଧାରରେ ସେବାରୁ ଅବସର ନେବା ଉଚିତ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଯଦି ଅକ୍ଷମତା ବୃତ୍ତିଗତ ସଙ୍କଟ ସହିତ ଜଡିତ, ତେବେ ପ୍ରଥମେ ଏକ ବିକଳ୍ପ ନିଯୁକ୍ତି ଖୋଜିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କରାଯିବା ଉଚିତ ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ସେ ଧାରଣ କରିଥିବା ବେତନ ସମାନ ସ୍ତରରେ ନଥାଇପାରେ । କିନ୍ତୁ ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରାଯିବା ଉଚିତ ଯେ ଏପରି ଡ୍ରାଇଭର ସେହି ଚାକିରି କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ । ସେହି ଘଟଣାରେ, ଯେଉଁ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ବିକଳ୍ପ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଛି, ସେ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବ ଚାକିରିରୁ ଅବସର ନେଇଛନ୍ତି ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଯେକୌଣସି ଅବସର ଲାଭ ସହିତ ପୁନଃନିଯୁକ୍ତି ଆଧାରରେ ଦରମା ପାଇବେ, ଯଦି ପେନସନ୍ ଏବଂ ପୁନଃନିଯୁକ୍ତି ଉପରେ ଦରମା ଶେଷ ବେତନରୁ ଅଧିକ ନହୁଏ । ସେହି ଯୋଗାଯୋଗରେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ଯେ ଯଦି କୌଣସି ଚାକିରି ଉପଲବ୍ଧ ନଥାଏ ଏବଂ ମହାପ୍ରବନ୍ଧକ ସେହି ପ୍ରଭାବକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେହି ସ୍ଥିତିରେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଅବସର ଲାଭ ସହିତ ଅତିରିକ୍ତ କ୍ଷତିପୂରଣ ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ, ଯାହାର ବିବରଣୀ ଉକ୍ତ ଯୋଗାଯୋଗରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଦୃଷ୍ଟିହୀନ ଏବଂ ଅଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥିବା ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ନିର୍ଭରଶୀଳମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେଇ ଚାକିରି ସମୟରେ ଅଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଯାଉଥିବା ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ

କରାଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବା ସମ୍ପର୍କରେ ହରିୟାଣା ସରକାରଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ସଚିବଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 23.11.1992ରେ ଆଉ ଏକ ସୂଚନା ପତ୍ର ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା ।ଉକ୍ତ ଘୋଷଣାନାମା ଦର୍ଶାଏ :

"ସେବା ସମୟରେ ଅନ୍ଧ କିମ୍ବା ଅଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥିବା ନିୟମିତ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ନିର୍ଭରଶୀଳମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଛି ......"

ଏଥିରେ ଆହୁରି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି ଯେ ଏପରି ଅଯୋଗ୍ୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ଗଠିତ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମେଡିକାଲ ବୋର୍ଡରୁ ଅଯୋଗ୍ୟତାର ପ୍ରମାଣପତ୍ର ନେବାକୁ ପଡିବ ।

ଏଥିରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମେଡିକାଲ ବୋର୍ଡରୁ କୌଣସି ଅଯୋଗ୍ୟତା ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଉପସ୍ଥାପନ କରି ନଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଚାକିରି ସମୟରେ ଦୃଷ୍ଟିହୀନ କିମ୍ବା ଅଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ । ସରକାରୀ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପେଶ୍ ଡାକ୍ତରୀ ପ୍ରମାଣପତ୍ର କେବଳ ପ୍ରମାଣିତ କରେ ଯେ ସେମାନେ ଭାରୀ ଯାନବାହାନ ପାଇଁ ଡାକ୍ତରୀ ଆଧାରରେ ଅଯୋଗ୍ୟ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ସେମାନେ ଦୃଷ୍ଟିହୀନ କିମ୍ବା କୌଣସି ସେବା ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଅଧିକନ୍ତୁ, ସେମାନେ ହରିୟାଣା ରାଜପଥର କର୍ମଚାରୀ ହୋଇଥିବାରୁ, ହରିୟାଣାର ପରିବହନ କମିଶନରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 20.8.1992 ତାରିଖରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ସୂଚନା ପତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ମାମଲାରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ କାରଣ ଏହା ବିଶେଷ ଭାବରେ ସେହି ଡ୍ରାଇଭରମାନଙ୍କ ସହିତ ଜଡିତ ଯେଉଁମାନେ ହରିୟାଣା ରାଜପଥର ସେବାରେ ଡ୍ରାଇଭର ଭାବରେ ଜାରି ରହିବା ପାଇଁ ଡାକ୍ତରୀ ଭାବରେ ଅଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ସେହି ସୂଚନାରେ କେବଳ ଏହି ଆଧାରରେ ଏପରି ଡ୍ରାଇଭରମାନଙ୍କ କୌଣସି ନିର୍ଭରଶୀଳଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବା ବିଷୟରେ କହୁନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ଭାରୀ ଯାନବାହାନ ପାଇଁ ଡାକ୍ତରୀ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏହା ଏକ ସ୍ୱୀକୃତ ସ୍ଥିତି ଯେ ଭାରୀ ଯାନର ଚାଳକ ଥିବା ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଦୃଷ୍ଟିହୀନ ହୋଇନାହାଁନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ବୃତ୍ତିଗତ ସଙ୍କଟ ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯାଇଛି ଏବଂ ସେହି କାରଣରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ହରିୟାଣା ରାଜପଥର ସେବାରୁ ଅବସର ଦିଆଯାଇଛି ।

ଆମ ମତରେ ସେମାନଙ୍କର ମାମଲା *ଆନନ୍ଦ ବିହାରୀ ବନାମ ରାଜସ୍ଥାନ ରାଜ୍ୟ ସଡ଼କ ପରିବହନ ନିଗମ* (ଉପରୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ *ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଆବୃତ ହୋଇଛି,* ଯେଉଁଠାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ ଯେ ନିଯୁକ୍ତି ସମୟରେ ବିକଶିତ ହୋଇଥିବା ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବା ଅସ୍ୱାଭାବିକ ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି ଆଧାରରେ ରାଜ୍ୟ ସଡ଼କ

ପରିବହନ ନିଗମର ବସ୍ ଡ୍ରାଇଭରମାନଙ୍କର ଦୀର୍ଘ ସେବାକୁ ସମାପ୍ତ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ କାରଣ ଏହା ଅନୁଚିତ, ଅନୁପଯୁକ୍ତ ଏବଂ ପକ୍ଷପାତମୂଳକ ହେବ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅବସରକାଳୀନ ସୁବିଧା ସହିତ ବିକଳ୍ପ ଚାକିରି ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ବିକଳ୍ପ ଚାକିରି ଉପଲବ୍ଧ ନ ହେଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସେବାର ଅବଧି ସହିତ ସମାନୁପାତିକ ଅତିରିକ୍ତ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ । ଏହି ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା ସହିତ ଉପଯୁକ୍ତ ଚାକିରି ଦେବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାରେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନଥିଲା ।

ତଦନୁସାରେ, ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇଛି । *ଆନନ୍ଦ ବିହାରୀ ବନାମ ରାଜସ୍ଥାନ ରାଜ୍ୟ ସଡ଼କ ପରିବହନ ନିଗମ* (ଉପରୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟକୁ କଡ଼ାକଡ଼ି ଭାବରେ ଅନୁସରଣ କରି ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁଏକ ବିକଳ୍ପ ଚାକିରି ଦେବାକୁ ଆମେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ *ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ । କେବଳ ବ୍ୟତିକ୍ରମିକ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ* କୌଣସି ବିକଳ୍ପ ଚାକିରିରେ ସମାଯୋଜନ କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଉକ୍ତ ରାୟରେ ସୂଚିତ ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦିଆଯିବ । ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଖର୍ଚ୍ଚ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ।

ଏସ୍. ଏଲ୍. ପି. (ସି) ସଂଖ୍ୟା 6162/1995

ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଗଲା ।

ହରିୟାଣା ରାଜପଥରେ ଡ୍ରାଇଭର ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ।ସେବାରେ ଥିବାବେଳେ, ସେମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି ତ୍ରୁଟିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଅସ୍ୱାଭାବିକ ହୋଇଗଲା । ସେହି ଆଧାରରେ, ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ହରିୟାଣା ରାଜପଥ ସେବାରୁ ଅବସର ଦିଆଯାଇଥିଲା ।ସେମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ ।

ନିଯୁକ୍ତି ସମୟରେ ଦେଖାଯାଇଥିବା ତ୍ରୁଟିଯୁକ୍ତ କିମ୍ବା ଅସ୍ୱାଭାବିକ ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି କାରଣରୁ ଏକ ରାଜ୍ୟ ସଡ଼କ ପରିବହନ ନିଗମ ବସ୍ ଡ୍ରାଇଭରମାନଙ୍କୁ ଅବସର ଦେଇପାରିବେ କି, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନକୁ

ଆନନ୍ଦ ବିହାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବନାମ ରାଜସ୍ଥାନ ରାଜ୍ୟ ସଡ଼କ ପରିବହନ ନିଗମ, ଜୟପୁର ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, [1991] 1 SCC731 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଛି । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ ଯେ ଏହିପରି ଚାକିରିର ସମାପ୍ତି ଅଯଥାର୍ଥ, ଅନୁପଯୁକ୍ତ ଏବଂ ପକ୍ଷପାତମୂଳକ, ଯଦିଓ ଏହା ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 2 (00) ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଛଟେଇ ନୁହେଁ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଏହା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲା ଯେ ବସ୍ ଡ୍ରାଇଭରମାନଙ୍କ ସେବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ କାରଣ ଏହି ବସ୍ ଡ୍ରାଇଭରମାନେ ବୃତ୍ତିଗତ ସଙ୍କଟ ଯୋଗୁଁ ତ୍ରୁଟିଯୁକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି କିମ୍ବା ଅସ୍ୱାଭାବିକ ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି ବିକଶିତ କରିଛନ୍ତି । ଅବସରକାଳୀନ ସୁବିଧା ସହିତ ବିକଳ୍ପ ଚାକିରି ପ୍ରଦାନ କରିବା ଏବଂ ବିକଳ୍ପ ଚାକିରି ଉପଲବ୍ଧ ନ ହେବା ମାମଲାରେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସେବା ଅବଧି ସହିତ ସମାନୁପାତିକ ଅତିରିକ୍ତ କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହା ଆମ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଅଣାଯାଇଥିଲା ଯେ *ଆନନ୍ଦ ବିହାରୀ ବନାମ ରାଜସ୍ଥାନ ରାଜ୍ୟ ସଡ଼କ ପରିବହନ ନିଗମ,* (ଉପରୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ ରାୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟର ପରିବହନ କମିଶନର 20.8.1992 ତାରିଖରେ ଏକ ସୂଚନା ପତ୍ର ଜାରି କରିଛନ୍ତି ।

ଏହା ଦୃଶ୍ୟମାନ ହୁଏ ଯେ କେତେକ ଆବେଦନକାରୀ ସେମାନଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ସମୟରେ ଗୁରୁତର ଆଘାତ ପାଇଥିଲେ ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାରେ ଅକ୍ଷମ କରିଥିଲା । ପ୍ରାରମ୍ଭରେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସାଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେହି ପଦବୀରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ସମୟରେ, ସେମାନେ ଡାକ୍ତରୀ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇ ଚାକିରିରୁ ଅବସର ନେଇଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଲିଖିତ ଦାଖଲରୁ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହୁଏ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତିମ ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଯଦି *ଆନନ୍ଦ ବିହାରୀ ବନାମ ରାଜସ୍ଥାନ ରାଜ୍ୟ ସଡ଼କ ପରିବହନ ନିଗମ* (ଉପରୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟକୁ ଏହାର ଉପଯୁକ୍ତ ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀ ଏବଂ ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀରେ ପଢ଼ାଯାଏ, ତେବେ ଏହା ବିଚାର କରିବାକୁ ପଡିବ ଯେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାଜ୍ୟ ସଡ଼କ ପରିବହନ ନିଗମକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥିଲେ ଯେ ପ୍ରଥମେ ଭାରୀ ଯାନବାହାନ ପାଇଁ ଡାକ୍ତରୀ ଭାବରେ ଅଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥିବା ଡ୍ରାଇଭରମାନଙ୍କୁ ବିକଳ୍ପ ଚାକିରି ଯୋଗାଇବା । ଅତିରିକ୍ତ କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କେବଳ ସେତେବେଳେ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେତେବେଳେ ବର୍ତ୍ତମାନର ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏପରି ଡ୍ରାଇଭରମାନଙ୍କୁ ବିକଳ୍ପ ଚାକିରି ପ୍ରଦାନ କରିବା ଆଦୌ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଏହା

ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ଯେ ନିଗମର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏପରି ଡ୍ରାଇଭରମାନଙ୍କୁ ବିକଳ୍ପ ଚାକିରିରେ ରଖାଯାଇପାରିବ କି ନାହିଁ ତାହା ପ୍ରଥମେ ଯାଞ୍ଚ ନକରି କେବଳ ଅତିରିକ୍ତ କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଆଶ୍ରୟ ନେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ।

ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ, ଆମେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ ଆହତ ହୋଇଥିବା ଏବଂ ଡାକ୍ତରୀ ଭାବରେ ଅଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥିବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାସ ମାଧ୍ୟମରେ କିଛି ବିକଳ୍ପ ଚାକିରିରେ ରଖାଯାଇପାରିବ କି ନାହିଁ। ଅତିରିକ୍ତ କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇଁ ପ୍ରଦାନର ପ୍ରଶ୍ନ କେବଳ ସେତେବେଳେ ଉଠିବ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ବିକଳ୍ପ ଚାକିରି ଯୋଗାଇବା ସମ୍ଭବ ହେବ ନାହିଁ।

ତଦନୁସାରେ, ଆମେ ସୀମିତ ପରିସରରେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଛୁ । ସେମାନଙ୍କୁ ବିକଳ୍ପ ଚାକିରି ଯୋଗାଇବା ପ୍ରଶ୍ନଟି ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ ତାରିଖରୁ ଚାରି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଯାଞ୍ଚ କରାଯିବ । ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ଯେ ବିକଳ୍ପ ଚାକିରି ଯୋଗାଇବା ପ୍ରଶ୍ନ କେବଳ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଅବସରକାଳୀନ ଅବଧି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ । ଯଦି, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କୁ ବିକଳ୍ପ ଚାକିରି ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କୁ ଅତିରିକ୍ତ କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି, ତେବେ ତାହା ହରିୟାଣା ରାଜପଥକୁ ଫେରସ୍ତ କରିବାକୁ ପଡିବ । ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଖର୍ଚ୍ଚ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ।

ଜି. ଏନ୍. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।